

การสร้างแบบวัดความพร้อมในการทำงานของนักศึกษาอาชีวศึกษา

The Construction of a Work Readiness Scale for Vocational Students

มาริส่า แป้นเหมือน¹ พนิดา พานิดวัฒน์² และ กมลทิพย์ ศรีหาเศษ³

Marisa Paenmeon¹, Panida Panidvadtana² and Kamaontip Srihaset³

^{1,2,3} ภาควิชาการประเมินและการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Evaluation and Research Department, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University, Thailand

¹E-mail: marisa.p@irpct.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0001-8392-6348>

²E-mail: panidapanidvadtana@hotmail.co.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0009-6618-2680>

³E-mail: ksrihaset@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-4381-6128>

Received 12/07/2023

Revised 15/07/2023

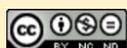
Accepted 20/07/2023

บทคัดย่อ

ความพร้อมในการทำงาน คือ ชีตความสามารถหรือศักยภาพของนักศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน ที่จะทำงานหรือปฏิบัติงานในอนาคตได้ประสบความสำเร็จและบรรลุเป้าหมาย การที่จะระบุว่า นักศึกษามีความพร้อมในการทำงานมากน้อยเพียงใด และมีความพร้อมอยู่ในระดับใด จำเป็นต้องมีเครื่องมือเพื่อใช้ในวัดและประเมินความพร้อมในการทำงานของนักศึกษา ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดความพร้อมในการทำงานของนักศึกษาอาชีวศึกษา และ 2) เพื่อสร้างเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนของแบบวัดความพร้อมในการทำงานของนักศึกษาอาชีวศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดระยอง จำนวน 1,145 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบวัดความพร้อมในการทำงานของนักศึกษาอาชีวศึกษา ซึ่งวัดองค์ประกอบ 4 ด้าน ตามแนวคิดของ Caballero ประกอบด้วย คุณลักษณะส่วนบุคคล ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์กร ความสามารถในการทำงาน และความฉลาดทางสังคม การวิเคราะห์คุณภาพของแบบวัดความพร้อมในการทำงานของนักศึกษาอาชีวศึกษา ประกอบด้วย ความตรงเชิงเนื้อหาพิจารณาจากค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) ความตรงเชิงทฤษฎีโดยวิธีการเปรียบเทียบคะแนนระหว่างกลุ่มที่ทราบด้วยสถิติทดสอบ Independent sample t-test และความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ 0.970 และรายองค์ประกอบมีค่าอยู่ระหว่าง 0.896-0.981 ด้วยวิธีการหาสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค การสร้างเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนใช้คะแนนที่ปกติ และแบ่งระดับตามแนวคิดของ Clark-Carter ผลการวิจัยพบว่า ด้านความตรงเชิงทฤษฎีโดยวิธีการเปรียบเทียบคะแนนระหว่างกลุ่มที่ทราบ มีหลักฐานสนับสนุนว่าแบบวัดความพร้อมในการทำงานมีความตรงเชิงทฤษฎี ($t=-4.831, p=0.000$) และผลการสร้างเกณฑ์การแปลความหมายคะแนน แบบวัดมีคะแนนที่ปกติตั้งแต่ $T_{16.72}$ ถึง $T_{74.81}$ ($P_{0.05} - P_{99.34}$) โดยความพร้อมในการทำงานระดับสูงมีคะแนนที่ปกติตั้งแต่

[301]

Citation:

มาริส่า แป้นเหมือน พนิดา พานิดวัฒน์ และ กมลทิพย์ ศรีหาเศษ. (2566). การสร้างแบบวัดความพร้อมในการทำงานของนักศึกษาอาชีวศึกษา. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (5), 301-314

Paenmeon, M., Panidvadtana, P., & Srihaset, K. (2023). The Construction of a Work Readiness Scale for Vocational Students. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 3 (5), 301-314; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.255>

T_{56.78}ขึ้นไป ความพร้อมในการทำงานระดับค่อนข้างสูงมีคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T_{50.23} ถึง T_{56.44} ความพร้อมในการทำงานระดับค่อนข้างต่ำ มีคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T_{43.57} ถึง T_{49.93} และความพร้อมในการทำงานระดับต่ำมีคะแนนที่ปกติน้อยกว่า T_{43.57}

คำสำคัญ: ความพร้อมในการทำงาน; นักศึกษาอาชีวศึกษา; แบบวัดความพร้อม

Abstract

Work readiness is the capacity or potential of private vocational students to work or perform tasks in the future successfully and achieve their goals. To determine how readily students are and at what level they are ready, it is necessary to have tools to measure and assess student readiness. Thus, in this thesis, the researcher constructs and determines (1) the quality of a work readiness scale for vocational students; and constructs (2) the criteria to interpret the meaning of the scores of the scale constructed. The sample used in the research was 1,145 private vocational students in Rayong Province. The research instrument was a work readiness scale for vocational students measuring four components based on the concept of Caballero consisting of personal attributes; organizational knowledge and understanding; work capability; and social intelligence. The quality analysis of a work readiness scale for vocational students using the content validity, the index of item-objective congruence (IOC), and the construct validity by comparing scores between groups using the independent samples t-test, and the validity of the whole scale was 0.970 and each component at 0.896-0.981 using Cronbach's alpha coefficient. The criteria to interpret the score meaning was constructed using the t-score. The levels were divided based on the concepts of Clark-Carter. The results showed that the construct validity using the known intergroup score comparison method, there is evidence to support construct validity of the work readiness test ($t=-4.831, p=0.000$) and the result of criteria to interpret score meaning, the scale has t-score ranging from T_{16.72} to T_{74.81} (P_{0.05} – P_{99.34}), work readiness is high level with t-score ranging from T_{56.78} and above, relatively high level with t-score ranging from T_{50.23} to T_{56.44}, relatively low level with t-score ranging from T_{43.57} to T_{49.93} and low level with t-score less than T_{43.57}.

Keywords: Work Readiness; Vocational Students; Readiness Scale

บทนำ

การศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างกำลังคนที่มีคุณภาพ และมีสมรรถนะเพื่อรองรับการพัฒนาประเทศ เนื่องจากระบบเศรษฐกิจโลกกำลังเปลี่ยนแปลงไปสู่อุตสาหกรรมสมัยใหม่ มีการพัฒนาอย่างไม่หยุดยั้ง ทำให้ประเทศไทยต้องมีการปรับตัวให้พร้อมต่อการเปลี่ยนแปลง และสามารถแข่งขันกับนานาประเทศได้ โดยเฉพาะการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาเพื่อมุ่งผลิตกำลังคนด้านอาชีวศึกษาให้ตอบสนองต่อความต้องการตลาดแรงงาน (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2553) การพัฒนาเศรษฐกิจ ความเจริญก้าวหน้าของประเทศ และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ การจัดการศึกษาที่เตรียมความพร้อมนักศึกษาในด้านการอาชีพ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของสถานประกอบการที่ต้องการผู้ที่จะจบอาชีวศึกษาเพิ่มมากขึ้น ซึ่งก็คือ การจัดการศึกษาระดับอาชีวศึกษามีส่วนในการสร้างกำลังแรงงานที่ตรงตามความต้องการของผู้ประกอบการ โดยมุ่งผลิตและพัฒนากำลังคนด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยีที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล ภายใต้บริบทความร่วมมือกับภาคประกอบการ สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการทั้งด้านปริมาณและด้านคุณภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2560)

นอกจากนี้ การฝึกงานยังเป็นเครื่องมือสำคัญของอาชีวศึกษาในการผลิตแรงงานเข้าสู่อาชีพอย่างมีคุณภาพตามความต้องการของผู้ประกอบการ เป็นกระบวนการหนึ่งของการเรียนรู้ โดยการฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้ให้ผู้เรียนได้รู้จากประสบการณ์ฝึกปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น แก้ปัญหาเป็น การฝึกงานเป็นการเสริมสร้างทักษะ ประสบการณ์ ความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติงานจริง เพื่อให้มีความสามารถในการทำงานได้อย่างสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ทั้งในสถานประกอบการและการประกอบอาชีพอิสระ การฝึกงานทำให้นักเรียนได้เรียนรู้เทคนิค ขั้นตอนการทำงานที่แตกต่างจากการเรียนการสอนในสถานศึกษา ทั้งยังเป็นการฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น และที่สำคัญยังเป็นการสร้างความเชื่อมั่นและเจตคติที่ดีในการประกอบอาชีพในสาขาวิชานั้นๆ (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2560)

จากที่กล่าวมาข้างต้น ความพร้อมในการทำงานจึงเป็นประเด็นสำคัญที่ต้องคำนึงถึง โดยความพร้อมในการทำงาน คือ ขีดความสามารถหรือศักยภาพของนักศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน ที่จะทำงานหรือปฏิบัติงานในอนาคตได้ ประสบความสำเร็จและบรรลุเป้าหมาย ซึ่งรวมถึงความรู้ความสามารถ ทักษะและทัศนคติที่จำเป็นต่อการทำงาน จึงเป็นประเด็นที่ของสถานศึกษาควรให้ความสำคัญ และตรวจสอบความพร้อมของนักศึกษาในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เพื่อให้นักศึกษาที่ออกฝึกประสบการณ์ บอบบาทในการทำงานให้สอดคล้องกับเป้าหมายและความต้องการขององค์กร ซึ่งอาจนำไปสู่การทำงานในอนาคต

การที่จะระบุว่า นักศึกษามีความพร้อมในการทำงานมากน้อยเพียงใด และมีความพร้อมอยู่ในระดับใด จำเป็นต้องมีเครื่องมือเพื่อใช้ในวัดและประเมินความพร้อมในการทำงานของนักศึกษา ซึ่งจากการศึกษางานวิจัยใน

ประเทศไทยพบว่า ยังไม่มีการสร้างแบบวัดความพร้อมในการทำงานสำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาในประเทศไทย ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องสำหรับการใช้ในการสร้างแบบวัดความพร้อมในการทำงานของ นักศึกษาอาชีวศึกษา ได้สร้างแบบวัดดังกล่าวโดยยึดตามแนวคิดของ Caballero และคณะ (2011) ซึ่งมี องค์ประกอบ 4 ด้าน คือ คุณลักษณะส่วนบุคคล ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์กร ความสามารถในการทำงาน และความฉลาดทางสังคม นอกจากการสร้างแบบวัดความพร้อมในการทำงานที่มีคุณภาพแล้ว อีกสิ่งหนึ่งที่ต้องให้ความสำคัญคือ เกณฑ์การแปลความหมายคะแนนจากแบบวัด ซึ่งจะทำได้ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับระดับความพร้อมที่มีความน่าเชื่อถือ และเกิดประโยชน์มากยิ่งขึ้น ซึ่งเกณฑ์การให้คะแนนอย่างหนึ่งที่นิยมใช้คือ คะแนนที่ปกติ (normalized T-score) โดยแปลงคะแนนดิบ เพื่อนำไปใช้เปรียบเทียบ แปลความหมายคะแนนของระดับสิ่งที่มุ่ง วัดต่อไป (สมนึก ภัททิยธนี, 2553) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจสร้างและหาคุณภาพแบบวัดความพร้อมในการทำงานของ นักศึกษาอาชีวศึกษา และสร้างเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนของแบบวัดความพร้อมในการทำงานของ นักศึกษาอาชีวศึกษา เพื่อให้ทราบระดับความพร้อมของนักศึกษาอาชีวศึกษา ซึ่งจะนำไปสู่การวางแผนพัฒนาการ จัดการเรียนรู้ หลักสูตรและกิจกรรม เพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่ นักศึกษาอาชีวศึกษา ก่อนการฝึกสมรรถนะ วิชาชีพที่มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาคุณภาพแบบวัดความพร้อมในการทำงานของนักศึกษาอาชีวศึกษา
2. เพื่อสร้างเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนของแบบวัดความพร้อมในการทำงานของนักศึกษาอาชีวศึกษา

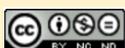
การทบทวนวรรณกรรม

Caballero และคณะ (2011) ได้ระบุองค์ประกอบความพร้อมในการทำงานตามสมรรถนะและทักษะที่ครอบคลุม ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบได้แก่

1. ลักษณะส่วนบุคคล (personal characteristics) ในแง่ของวุฒิภาวะทางทัศนคติส่วนบุคคล ได้แก่ ทักษะส่วนบุคคล ทิศทางตนเอง รู้จักตนเอง การปรับตัว ความสามารถในการปรับตัว ความยืดหยุ่น
2. ความรู้ความเข้าใจในองค์กร (organizational acumen) หมายถึง เจตคติของแต่ละบุคคลในองค์กร ซึ่งรวมถึงความสามารถ ความเป็นมืออาชีพ ความเชี่ยวชาญ จรรยาบรรณในการทำงาน จรรยาบรรณวิชาชีพ การตัดสินใจทางจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม ความรู้รอบโลก และความรู้รอบตัว

[304]

Citation:

มารีลา แป้นเหมือน พนิดา พานิชวัฒน์ และ กมลทิพย์ ศรีหาคศ. (2566). การสร้างแบบวัดความพร้อมในการทำงานของนักศึกษาอาชีวศึกษา. วารสารสหวิทยาการวิจัยและ วิชาการ, 3 (5), 301-314

Paenmeon, M., Panidvadtana, P., & Srihasset, K. (2023). The Construction of a Work Readiness Scale for Vocational Students. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 3 (5), 301-314; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.255>

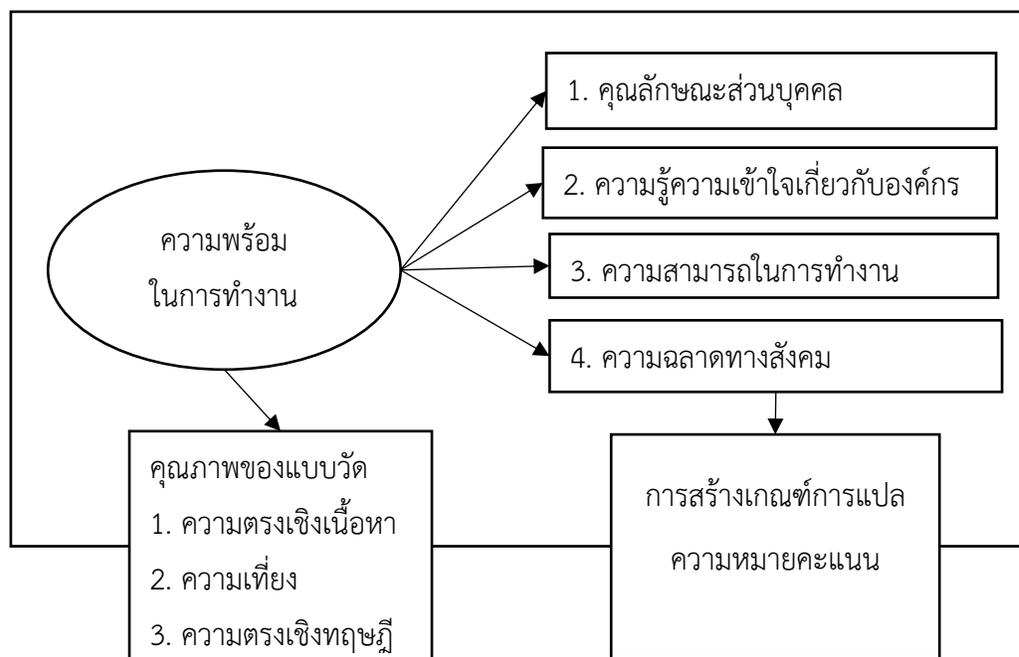
3. ความสามารถในการทำงาน (work competence) หมายถึง เจตคติ ความรู้ และทักษะในการทำงาน ได้แก่ ความสามารถขององค์กร การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดเชิงวิพากษ์ การแก้ปัญหา และความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม

4. ความฉลาดทางสังคม (social intelligence) หมายถึง ทักษะของบุคคลในการจัดการกับความสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้อื่นในสภาพแวดล้อมของตน รวมถึงการทำงานเป็นทีม การทำงานร่วมกันระหว่างบุคคล ทักษะทางสังคม การปรับตัว ความสามารถในการสื่อสาร

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากผลการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องได้ข้อสรุปประกอบความพร้อมในการทำงานของนักศึกษาอาชีวศึกษา 4 องค์ประกอบ ดังนี้

แบบวัดความพร้อมในการทำงานของนักศึกษาอาชีวศึกษา

แผนภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยนี้มีวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดระยอง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 5,257 คน (ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและกำลังคนอาชีวศึกษา, 2565) กำหนดขนาดตัวอย่าง พิจารณาตารางการสุ่มตัวอย่างของ Yamane (1973 อ้างอิงในสุวิมล ติรกานันท์, 2551) โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (stratified random sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 1,145 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบวัดความพร้อมในการทำงานของนักศึกษาอาชีวศึกษา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (rating scale) แบ่งเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 แบบสอบถามความพร้อมในการทำงาน ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบตามแนวคิดของ Caballero และคณะ (2011) คือ คุณลักษณะส่วนบุคคล จำนวน 21 ข้อ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์กร จำนวน 10 ข้อ ความสามารถในการทำงาน จำนวน 12 ข้อ และความฉลาดทางสังคม จำนวน 11 ข้อ รวม 54 ข้อ นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยไปปรึกษา ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างนิยามเชิงปฏิบัติการกับข้อคำถาม โดยคัดเลือกข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป พบว่า ข้อคำถามทุกข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) 0.67-1.00 นำไปทดลองใช้ ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามเท่ากับ 0.970

3. การวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ ประกอบด้วย 1) การวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหา ด้านการคำนวณดัชนีความสอดคล้อง (IOC) 2) การวิเคราะห์ความตรงเชิงทฤษฎี ใช้วิธีเปรียบเทียบคะแนนระหว่างกลุ่มที่ทราบ (known groups) ในที่นี้เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่มีประสบการณ์ฝึกทักษะวิชาชีพ และกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์ฝึกทักษะวิชาชีพ ด้วยการวิเคราะห์ Independent sample t-test ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะระหว่างบุคคล 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่รู้ชัดเจนแล้วว่ามีความรู้ที่มุ่งวัด (นักศึกษาที่เคยฝึกทักษะวิชาชีพ) กับกลุ่มที่ไม่มีคุณลักษณะที่มุ่งวัด (นักศึกษาที่ไม่เคยฝึกทักษะวิชาชีพ) ถ้ากลุ่มที่มีคุณลักษณะที่มุ่งวัดมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ไม่มีคุณลักษณะที่มุ่งวัดอย่างมีนัยสำคัญ แสดงว่าแบบทดสอบนี้มีความตรงเชิงทฤษฎี 3) การสร้างเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนของแบบวัดความพร้อมในการทำงานของนักศึกษาอาชีวศึกษา ใช้คะแนนที่ปกติ (Normalized T-score) ด้วยการแปลงคะแนนดิบเป็นคะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์และคะแนนที่ปกติ และแบ่งระดับความพร้อมเป็น 4 ระดับ ตามแนวคิดของ Clark-Carter (2005)

ผลการวิจัย

1. การหาคุณภาพของแบบวัด

1.1 ความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัด พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามจำนวน 54 ข้ออยู่ระหว่าง 0.67 -1.00 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าข้อคำถามมีความตรงเชิงเนื้อหา

[306]

1.2 ค่าความเที่ยงของแบบวัดความพร้อมในการทำงานของนักศึกษาอาชีวศึกษา ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าความเที่ยงของแบบวัดความพร้อมในการทำงานของนักศึกษาอาชีวศึกษา

แบบวัดความพร้อมในการทำงาน	จำนวนข้อ	Cronbach's alpha
ลักษณะส่วนบุคคล	21	0.896
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์กร	10	0.981
ความสามารถในการทำงาน	12	0.976
ความฉลาดทางสังคม	11	0.922
ความเที่ยงทั้งฉบับ	54	0.970

จากตารางที่ 1 มีค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ 0.970 และค่าความเที่ยงรายองค์ประกอบมีค่าอยู่ระหว่าง 0.896 – 0.981 ถือว่าแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงสูง

1.3 ความตรงเชิงทฤษฎีของแบบวัด โดยใช้วิธีการเปรียบเทียบคะแนนระหว่างกลุ่มที่ทราบ (known groups) ด้วยสถิติ Independent sample t-test ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนความพร้อมในการทำงานระหว่างนักศึกษาที่มีประสบการณ์ฝึกทักษะวิชาชีพกับนักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์ฝึกทักษะวิชาชีพ

ประสบการณ์ในการฝึกทักษะวิชาชีพ	N	M	SD	t	
ความพร้อมใน การทำงาน	ไม่มีประสบการณ์	650	3.701	.466	-4.831*
	มีประสบการณ์	495	3.835	.467	

Leven's Test for Equality of Variance = .036 และ p-value = .850

*p < 0.05

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการทดสอบความตรงเชิงทฤษฎีระหว่างค่าเฉลี่ยหาความแตกต่างระหว่างนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มด้วยสถิติ Independent sample t-test พบว่า ความพร้อมในการทำงานของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($t = -4.831$, $p = 0.000$) โดยนักศึกษาที่มีประสบการณ์ฝึกทักษะวิชาชีพมีความพร้อมในการทำงานมากกว่านักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์ฝึกทักษะวิชาชีพ ดังนั้น แบบวัดความพร้อมในการทำงานของนักศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จึงมีหลักฐานสะท้อนความตรงเชิงทฤษฎี

2. สรุปผลการสร้างเกณฑ์การแปลคะแนนที่ได้จากแบบวัดความพร้อมในการทำงานของนักศึกษาอาชีวศึกษา ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการประเมินความพร้อมในการทำงานของนักศึกษาอาชีวศึกษา

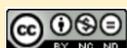
ความพร้อมในการทำงาน	คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ	การแปลผล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เกณฑ์ปกติ	ตั้งแต่ 219 ขึ้นไป	T _{56.78} ขึ้นไป	มีความพร้อมระดับสูง	293	25.59
ภาพรวม	203 - 218	T _{50.23} ถึง T _{56.44}	มีความพร้อมระดับค่อนข้างสูง	275	24.02
	186 - 202	T _{43.57} ถึง T _{49.93}	มีความพร้อมระดับค่อนข้างต่ำ	290	25.33
	< 186	น้อยกว่า T _{43.57}	มีความพร้อมระดับต่ำ	287	25.06
เกณฑ์ปกติ	ตั้งแต่ 81 ขึ้นไป	T _{57.26} ขึ้นไป	มีความพร้อมระดับสูง	280	24.45
องค์ประกอบที่ 1	73 - 80	T _{50.34} ถึง T _{56.61}	มีความพร้อมระดับค่อนข้างสูง	309	26.99
ลักษณะส่วนบุคคล	67 - 72	T _{43.99} ถึง T _{49.21}	มีความพร้อมระดับค่อนข้างต่ำ	272	23.76
	< 67	น้อยกว่า T _{43.99}	มีความพร้อมระดับต่ำ	284	24.80

ตารางที่ 3 ผลการประเมินความพร้อมในการทำงานของนักศึกษาอาชีวศึกษา (ต่อ)

ความพร้อมในการทำงาน	คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ	การแปลผล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เกณฑ์ปกติ	ตั้งแต่ 47 ขึ้นไป	T _{56.92} ขึ้นไป	มีความพร้อมระดับสูง	305	26.64
องค์ประกอบที่ 2	42 - 46	T _{50.01} ถึง T _{55.92}	มีความพร้อมระดับค่อนข้างสูง	291	25.41
ความรู้ความเข้าใจในองค์กร	38 - 41	T _{43.68} ถึง T _{48.97}	มีความพร้อมระดับค่อนข้างต่ำ	268	23.41
	< 38	น้อยกว่า T _{43.68}	มีความพร้อมระดับต่ำ	281	24.54
เกณฑ์ปกติ	ตั้งแต่ 52 ขึ้นไป	T _{57.70} ขึ้นไป	มีความพร้อมระดับสูง	272	23.76
องค์ประกอบที่ 3	47 - 51	T _{53.06} ถึง T _{56.61}	มีความพร้อมระดับค่อนข้างสูง	291	25.41
ความสามารถในการทำงาน	41 - 46	T _{44.36} ถึง T _{49.77}	มีความพร้อมระดับค่อนข้างต่ำ	277	24.19
	< 41	น้อยกว่า T _{44.36}	มีความพร้อมระดับต่ำ	305	26.64
เกณฑ์ปกติ	ตั้งแต่ 46 ขึ้นไป	T _{57.04} ขึ้นไป	มีความพร้อมระดับสูง	297	25.94
องค์ประกอบที่ 4	42 - 45	T _{50.37} ถึง T _{55.69}	มีความพร้อมระดับค่อนข้างสูง	282	24.63
ความฉลาดทางสังคม	37 - 41	T _{43.66} ถึง T _{49.29}	มีความพร้อมระดับค่อนข้างต่ำ	287	25.07
	< 37	น้อยกว่า T _{43.66}	มีความพร้อมระดับต่ำ	279	24.36

[308]

Citation:

มารีลา เป็นเหมือน พนิดา พาณิชวัฒน์ และ กมลทิพย์ ศรีหาเดช. (2566). การสร้างแบบวัดความพร้อมในการทำงานของนักศึกษาอาชีวศึกษา. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (5), 301-314

Paenmeon, M., Panivadtana, P., & Srihaset, K. (2023). The Construction of a Work Readiness Scale for Vocational Students. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 3 (5), 301-314; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.255>

จากตารางที่ 3 พบว่า เมื่อพิจารณาความพร้อมในการทำงานของนักศึกษาอาชีวศึกษา มีความพร้อมในการทำงานระดับสูงมีคะแนนที่ปกติตั้งแต่ $T_{56.78}$ ขึ้นไป ความพร้อมในการทำงานระดับค่อนข้างสูง มีคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง $T_{50.23}$ ถึง $T_{56.44}$ ความพร้อมในการทำงานระดับค่อนข้างต่ำมีคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง $T_{43.57}$ ถึง $T_{49.93}$ และความพร้อมในการทำงานระดับต่ำมีคะแนนที่ปกติน้อยกว่า $T_{43.57}$ กลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาอาชีวศึกษา จำนวน 1,145 คน แบ่งตามเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนความพร้อมในการทำงานของนักศึกษาอาชีวศึกษา พบว่า โดยภาพรวมนักศึกษาส่วนใหญ่มีความพร้อมในการทำงานอยู่ระดับสูง จำนวน 293 คน (ร้อยละ 25.59) เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายองค์ประกอบ พบว่า องค์ประกอบที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล นักศึกษาส่วนใหญ่มีความพร้อมระดับค่อนข้างสูง จำนวน 309 คน (ร้อยละ 26.99) องค์ประกอบที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์กร นักศึกษาส่วนใหญ่มีความพร้อมระดับสูง จำนวน 305 คน (ร้อยละ 26.64) องค์ประกอบที่ 3 ความสามารถในการทำงาน นักศึกษาส่วนใหญ่มีความพร้อมระดับต่ำ จำนวน 305 คน (ร้อยละ 26.64) และองค์ประกอบ ที่ 4 ความฉลาดทางสังคม นักศึกษาส่วนใหญ่มีความพร้อมระดับสูง จำนวน 297 คน (ร้อยละ 25.94)

อภิปรายผลการวิจัย

1. อภิปรายผลการสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดความพร้อมในการทำงานของนักศึกษาอาชีวศึกษา

การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดความพร้อมในการทำงานของนักศึกษาอาชีวศึกษา พบว่าแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความตรงเชิงเนื้อหา กล่าวคือ แบบวัดสามารถวัดได้ครอบคลุม ครบถ้วน และสอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการที่เป็นเช่นนี้ เพราะผู้วิจัยได้นำนิยามเชิงปฏิบัติการมากำหนดเป็นประเด็นที่สำคัญ และสร้างข้อคำถามตามประเด็นนั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการสร้างแบบวัดคุณลักษณะแฝงที่ สุวิมล ติรภานันท์ (2551) ระบุว่า การสร้างข้อคำถามของตัวแปรแฝงต้องเริ่มจากการนิยามเชิงทฤษฎี จึงนิยามเชิงปฏิบัติการในแต่ละองค์ประกอบของตัวแปรแฝง จากนั้นควรกำหนดประเด็นสำคัญแล้วสร้างข้อคำถามให้สอดคล้องและครบถ้วนตามประเด็นสำคัญและนิยามเชิงปฏิบัติการดังกล่าว

การตรวจสอบความเที่ยงของแบบวัดความพร้อมในการทำงาน พบว่ามีค่าความเที่ยงทั้งหมดอยู่ที่ 0.970 เมื่อพิจารณาค่าความเที่ยงรายองค์ประกอบพบว่ามีค่าตั้งแต่ 0.896 – 0.981 ซึ่งถือว่าแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงสูง ซึ่งเกิดจากแบบวัดมีจำนวนข้อคำถามเพียงพอในแต่ละองค์ประกอบทั้ง 4 ด้าน จากคำถามทั้งหมดจำนวน 54 ข้อ ซึ่งสอดคล้องกับ ศิริชัย กาญจนวาสี (2556) แบบสอบมีจำนวนข้อมากจะมีค่าความเที่ยงสูงกว่าแบบสอบที่มีจำนวนข้อน้อย เนื่องจากจำนวนข้อที่มากขึ้นจะช่วยเพิ่มความแปรปรวนของคะแนนสังเกตได้ทั้งหมดส่งผลให้ค่าความเที่ยงสูงขึ้น และแสดงให้เห็นว่าแบบวัดความพร้อมในการทำงานประกอบด้วยข้อคำถามที่วัด

[309]

Citation:

มารีลา แป้นเหมื่อน พนิดา พาณิชวัฒน์ และ กมลทิพย์ ศรีหาคศ. (2566). การสร้างแบบวัดความพร้อมในการทำงานของนักศึกษาอาชีวศึกษา. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (5), 301-314

Paenmeon, M., Panidvadtana, P., & Srihasset, K. (2023). The Construction of a Work Readiness Scale for Vocational Students. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 3 (5), 301-314; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.255>

เนื้อหาและคุณลักษณะเดียวกัน ย่อมทำให้แบบสอบถามมีความสัมพันธ์ระหว่างข้อสูง ส่งผลให้ค่าความเที่ยงมีแนวโน้มสูงตามไปด้วย

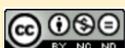
การตรวจสอบความตรงเชิงทฤษฎีของแบบวัดความพร้อมในการทำงาน ด้วยวิธีการเปรียบเทียบคะแนนระหว่างนักศึกษา 2 กลุ่ม คือนักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการฝึกทักษะวิชาชีพ กับนักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์ในการฝึกทักษะวิชาชีพ ซึ่งพบว่า ความพร้อมในการทำงานของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักศึกษาที่มีประสบการณ์ฝึกทักษะวิชาชีพมีความพร้อมในการทำงานมากกว่านักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์ฝึกทักษะวิชาชีพ สะท้อนให้เห็นว่า มีหลักฐานสนับสนุนความตรงเชิงทฤษฎีที่เป็นเช่นนี้ เพราะนักศึกษาที่มีประสบการณ์ฝึกทักษะวิชาชีพจะมีพื้นฐานประสบการณ์ในการทำงาน ซึ่งมีความพร้อมทั้งด้านความรู้ความสามารถ ด้านร่างกาย อารมณ์ และสังคม ย่อมมีโอกาสได้เปรียบกว่านักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์ฝึกทักษะวิชาชีพ โดยผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดของ Caballero และคณะ (2011) ซึ่งงานวิจัยที่ผ่านมาได้มีการประยุกต์ใช้แนวคิดดังกล่าวอย่างกว้างขวาง เช่น งานวิจัยของ Irwansyah, Meitriana และ Suwena (2020) ที่ศึกษาผลของการฝึกงานและความสามารถในการได้งานต่อความพร้อมในการทำงานของนักศึกษา และ งานวิจัยของ Ridho และ Siswanti (2020) ที่ศึกษาอิทธิพลของมุมมองในอนาคต (future perspective) ที่มีผลต่อความพร้อมในการทำงานสำหรับนักศึกษาวิทยาลัย รวมถึงศึกษางานวิจัยที่ประยุกต์ใช้องค์ประกอบทั้ง 4 ด้านตามแนวคิดดังกล่าว เพื่อสร้างนิยามเชิงปฏิบัติการที่สามารถวัดและสังเกตได้ จึงทำให้แบบวัดความพร้อมในการทำงานของนักศึกษาอาชีวศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นวัดได้ตรงตามองค์ประกอบทั้ง 4 ด้านของแนวคิด Caballero และคณะ (2011) ซึ่งสอดคล้องกับหลักการสร้างแบบวัดตัวแปรแฝงของ ศิริชัย กาญจนวาสี (2556) ระบุว่า การสร้างแบบวัดให้มีความตรงเชิงทฤษฎีต้องเริ่มจากการศึกษาทฤษฎี และนิยาม ลักษณะที่มุ่งวัด จากนั้นจึงร่างข้อคำถามที่ตรงประเด็นและเป็นตัวแทนของคุณลักษณะที่มุ่งวัดตามนิยามเชิงปฏิบัติการที่กำหนดไว้ แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมและครอบคลุมตามนิยาม แล้วทำการปรับปรุงก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

2. อภิปรายผลการสร้างเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนที่ได้จากแบบวัดความพร้อมในการทำงานของนักศึกษาอาชีวศึกษา

การสร้างเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนแบบวัดความพร้อมในการทำงานของนักศึกษาอาชีวศึกษา โดยผู้วิจัยได้นำหลักการสร้างเกณฑ์ปกติมาใช้แปลผลคะแนนเพื่อเปรียบเทียบระดับความพร้อมในการทำงานของนักศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน โดยใช้วิธีการแปลงคะแนนดิบเป็นคะแนนมาตรฐานที่ปกติ (normalized T-score) และสร้างเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนของความพร้อมในการทำงานที่สร้างขึ้น โดยเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วย เกณฑ์การแปลความหมายคะแนนความพร้อมในการทำงานของนักศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนในภาพรวม และเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนจำแนกตามองค์ประกอบรายด้านทั้ง 4

[310]

Citation:

มารีลา แป้นเหมือน พนิดา พาณิชวัฒน์ และ กมลทิพย์ ศรีหะเสศ. (2566). การสร้างแบบวัดความพร้อมในการทำงานของนักศึกษาอาชีวศึกษา. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (5), 301-314

Paenmeon, M., Panidvadtana, P., & Srihasset, K. (2023). The Construction of a Work Readiness Scale for Vocational Students. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 3 (5), 301-314; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.255>

องค์ประกอบ โดยผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การแปลผลคะแนนของคะแนนที่ปกติ แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ตามแนวคิดของ Clark-Carter (2005) มีการประยุกต์ใช้กับแบบวัดมาตรฐานส่วนประมาณค่าอย่างแพร่หลาย และสอดคล้องกับเกณฑ์การแปลความหมายจากงานวิจัยของ ปิยะธิดา วรญาโณปกรณ์ (2563) งานวิจัยของ มนูญญา หาญอาสา (2550) และงานวิจัยของ สุกัญญา พรน้อย (2562) ที่ได้พัฒนาแบบวัดแบบมาตรฐานส่วนประมาณค่าและนำคะแนนมาแจกแจงความถี่ จากนั้นแปลงคะแนนดิบเป็นเปอร์เซ็นต์ไทล์ และนำคะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ไปแปลงเป็นคะแนนที่ปกติ (normalized T-score)

3. อภิปรายระดับความพร้อมที่ได้จากแบบวัดความพร้อมในการทำงานของนักศึกษาอาชีวศึกษา

ผลการประเมินความพร้อมในการทำงานของนักศึกษาอาชีวศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนจำนวน 1,145 คน โดยจำนวนค่าความถี่และร้อยละ แบ่งตามเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนความพร้อมในการทำงานของนักศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน โดยภาพรวมพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีความพร้อมในการทำงานอยู่ระดับสูง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสถานศึกษาอาชีวศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนได้รับการฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพในสถานประกอบการ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ได้สัมผัสการปฏิบัติงาน อาชีพ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ที่ทันสมัย และบรรยากาศการทำงาน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนทำได้ คิดเป็น ทำเป็นและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ตลอดจนเกิดความมั่นใจและเจตคติที่ดีในการทำงานและการประกอบอาชีพ

เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายองค์ประกอบ พบว่า องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์กร ด้านความฉลาดทางสังคม และด้านลักษณะส่วนบุคคล นักศึกษาส่วนใหญ่มีความพร้อมระดับสูง และระดับค่อนข้างสูง สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชพล กลัดชื่นและจรรย์ แสนราช (2562) ซึ่งพบว่า นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับที่ขององค์กรกำหนด ให้ความร่วมมือ ประสานงานกับทีมงานและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น และมีความสุขและศึกษาเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ เพื่อพัฒนาตนเองและพัฒนางาน ซึ่งสอดคล้องกับองค์ประกอบทั้ง 3 ด้านดังกล่าว ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก เป้าหมายของการจัดการอาชีวศึกษากำหนดว่า ต้องเป็นการจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ให้มีความรู้ ความสามารถในทางปฏิบัติ และมีสมรรถนะจนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ จึงทำให้ผู้เรียนทุกคนได้รับประสบการณ์การปฏิบัติงานจริง มีความรู้และทักษะความสามารถตรงกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรมหรือภาคธุรกิจบริการมากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งทำงานได้ทันทีที่จบการศึกษา สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ คือ ผู้เรียนได้เรียนรู้ถึงสภาพปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นขณะปฏิบัติงานอย่างมีเหตุผล มีความรับผิดชอบ มีระเบียบ วินัย และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีเจตคติที่ดีในการทำงาน และมีความภาคภูมิใจในวิชาชีพ

[311]

Citation:

มาริสา แป้นเหมือน พนิดา พาณิชวัฒน์ และ กมลทิพย์ ศรีหาคศ. (2566). การสร้างแบบวัดความพร้อมในการทำงานของนักศึกษาอาชีวศึกษา. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (5), 301-314

Paenmeon, M., Panidvadtana, P., & Srihasset, K. (2023). The Construction of a Work Readiness Scale for Vocational Students. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 3 (5), 301-314; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.255>

ส่วนองค์ประกอบด้านความสามารถในการทำงาน นักศึกษาส่วนใหญ่มีความพร้อมระดับต่ำ เมื่อพิจารณาถึงประเด็นคำถามด้านความสามารถในการทำงาน นักศึกษาให้ความคิดเห็นระดับน้อย ในข้อคำถามเกี่ยวกับความสามารถในการจัดการงานในระยะเวลาอันสั้น ความสามารถในการทำงานให้เสร็จได้อย่างรวดเร็ว ความมั่นใจในความสามารถเชิงเทคนิคของตน และการมีความรู้พื้นฐานในสาขาของตนเอง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะถึงแม้ว่านักศึกษาจะเคยผ่านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพช่วงสั้นๆ แต่ก็ยังไม่ทันได้เรียนรู้ทุกอย่างดีพอ และองค์กรที่ไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพอาจมีความแตกต่างจากองค์กรที่ทำงานจริง รวมไปถึงงานที่ได้รับมักเป็นสิ่งที่แปลกใหม่ ไม่เคยทำ ไม่เคยเรียนมาก่อน เรื่องความชำนาญจึงเป็นอุปสรรคอย่างหนึ่ง อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาญณรงค์ ลักษณะียนาวิน (2558) ที่ผู้ประกอบการได้ให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาบัณฑิต ประเด็นแรกที่ควรพัฒนาคือการพัฒนาให้มีความรู้และทักษะการแก้ปัญหา โดยทักษะการแก้ปัญหา เกี่ยวข้องกับความสามารถในการนำความรู้แนวคิดมาใช้ประโยชน์ในการทำงาน ซึ่งจะส่งผลต่อความสามารถในการทำงาน และจัดการงานให้เสร็จได้อย่างรวดเร็ว และสอดคล้องกับการจัดการอาชีวศึกษาที่ต้องพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาและการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้สามารถผลิตผู้สำเร็จการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ ทั้งในด้านการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะการฝึกอาชีพและการฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ เพื่อให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ เมื่อจบการศึกษาแล้วมีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบเฉพาะทาง ตลอดจนมีคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตรงตามความต้องการของงานอาชีพ มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาวชิชาชีพของสาขาวิชา และสาขางานที่เรียนสามารถนำไปประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อได้ (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2562)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 สถานศึกษาควรมีการส่งเสริมและพัฒนา โดยการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะด้านความสามารถในการทำงาน ที่จำเป็นต่อการฝึกประสบการณ์วิชาชีพและทำงาน เพื่อให้ นักศึกษามีความพร้อม รวมถึงเพิ่มพูนประสบการณ์การทำงานโดยประยุกต์หลักสูตรฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพ เพื่อให้ นักศึกษาได้ประสบการณ์การทำงานแบบเสมือนจริงในด้านที่ตนสนใจ

1.2 การนำแบบวัดความพร้อมในการทำงานของนักศึกษาอาชีวศึกษาไปใช้เหมาะสมกับบริบทที่ต้องการแบ่งระดับความพร้อมเป็น 4 ระดับ หากต้องการแบ่งระดับความพร้อมเป็นแบบอื่นๆ เช่น 3 ระดับและ 5 ระดับ ควรต้องศึกษาแนวทางการแปรระดับที่เพิ่มเติมโดยนำแนวทางการสร้างคะแนนที่ปกติจากงานวิจัยครั้งนี้ไปใช้ได้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความรอบด้าน และครอบคลุมการวิจัยครั้งต่อไป ควรทำวิจัยเชิงคุณภาพผสมกับการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก แม่นยำ และเพื่อความเข้าใจที่ถ่องแท้มากยิ่งขึ้น

2.2 เพื่อให้ได้ทราบถึงตัวแปรที่ส่งผลต่อความพร้อมในการทำงานของนักศึกษา การวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการทำงานของนักศึกษา

2.3 เพื่อให้ได้แบบวัดที่มีความยาวลดลง แต่ยังคงมีคุณภาพเพียงพอ งานวิจัยครั้งต่อไปควรพัฒนา แบบวัดความพร้อมในการทำงานแบบสั้น (short form)

2.4 เพื่อให้ได้สารสนเทศด้านวิจัย มีคุณภาพของแบบวัดที่หลากหลายมากขึ้น งานวิจัยครั้งต่อไปควรตรวจสอบคุณภาพด้วยการใช้ทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบ (Item Response Theory) และวิเคราะห์ด้วยโมเดลการให้คะแนนแบบลำดับขั้น (Graded Response Model)

เอกสารอ้างอิง

ชาญณรงค์ ลักษณะินาวิน. (2558). *การพัฒนาโลกเสมือนเพื่อเสริมสร้างทักษะที่จำเป็นของนักศึกษาอาชีวศึกษา*.

วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต: มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์.

ปิยะธิดา วรญาโณปกรณ์. (2563). *การพัฒนาตัวบ่งชี้และแนวทางการส่งเสริมจิตสาธารณะสำหรับนักเรียน ระดับ*

มัธยมศึกษาตอนต้นในเขตภาคตะวันออก. ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต: มหาวิทยาลัยบูรพา.

มนัญญา หาญอาสา. (2560). *การพัฒนาแบบวัดพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา*

ตอนต้น โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยบูรพา.

รัชพล กลัดชื่น และจรัญ แสนราช. (2562). *การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจความพึงพอใจของสถาน*

ประกอบการที่มีต่อนักศึกษาฝึกทักษะวิชาชีพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง. *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์*, 9(1), 47-55.

ศิริชัย กาญจนวาสี. (2556) *ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม*. พิมพ์ครั้งที่ 7. โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและกำลังคนอาชีวศึกษา. (2565). *ข้อมูลนักเรียนนักศึกษา ปีการศึกษา 2565*

สถานศึกษารัฐ และเอกชน รายสถานศึกษาจำแนกตามประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางาน. Retrieved from: <https://techno.vec.go.th>

สมนึก ภัททิยธนี. (2553). *การวัดผลการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 7. โรงพิมพ์ประสานการพิมพ์.

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2553). สถิติข้อมูลการศึกษาระดับอาชีวศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. Retrieved from: <http://techno.vec.go.th>

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2560). แผนพัฒนาการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2560 – 2579. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2562). หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติการจัดการอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง. วิทยาลัยเทคนิคมินบุรี.

สุกัญญา พรน้อย. (2562). การพัฒนาตัวบ่งชี้ความปลอดภัยในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาระดับพื้นฐาน. ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต: มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุวิมล ตีรกานันท์. (2551). การสร้างเครื่องมือวัดตัวแปรในการวิจัยทางสังคมศาสตร์: แนวทางสู่การปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 2. โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Caballero, C. L., Walker, A., & Fuller-Tyszkiewicz, M. (2011). The Work Readiness Scale (WRS): Developing a measure to assess work readiness in college graduates. *Journal of Teaching and Learning for Graduate Employability*, 2(1), 41-54.

Clark-Carter, D. (2005). Percentiles. *Encyclopedia of statistics in behavioral science*.

Irwansyah, M. R., Meitriana, M. A., & Suwena, K. R. (2020, December). Student Work Readiness in Vocational High School. In *5th International Conference on Tourism, Economics, Accounting, Management and Social Science (TEAMS 2020)* (pp. 285-290). Atlantis Press.

Ridho, A., & Siswanti, A. D. (2020). Future perspective and work readiness on students. *Journal psikologi*, 19(2), 201-211. 10.14710/jp.19.2.201-210.

Yamane, T. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. 3rd Edition, Harper and Row: New York.